

Протокол

№

гр. София, 17.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в публично заседание на 17.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1464** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 09.15 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – А. Ф., гражданка на Г., действаща лично и като законен представител на малолетния си син М. К. Н., [дата на раждане] , редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Д., с пълномощно от днес.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – М. К. Н. чрез майка си и законен представител А. Ф. редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Д., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – Председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, нередовно призован – неправилно като ответник е конституиран Председателят на ДАБ вместо Зам. председателя на ДАБ, който е издал оспорения акт.

В залата се явява юрк. Ч., който представи пълномощно от зам. председателя на ДАБ.

Юрк. Ч. – Не възразявам по призоваването на доверителя ми – зам. председател на ДАБ. Да се даде ход на делото.

За СГП се явява прокурор К. Д..

ДСП - В., ФИЛИАЛ НОВИ ИСКЪР, редовно призована не се явява представител.

ПРЕВОДАЧЪТ – В. М. П., редовно призована по телефона, се явява лично.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на явилите се преводач В. М. П.: 53 г., българска гражданка, неосъждана, без дела и родство със страните, без заинтересованост от изхода на делото. Обещава да даде верен и точен превод. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290, ал.2 НК.

ПРЕВОДАЧЪТ В. М. П. - Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290, ал.2 от НК. О. да дам верен и точен превод.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА на основание чл.14, ал.2 АПК В. М. П. за преводач на жалбоподателите от и на английски език в настоящето производство.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА А. Ф. /чрез преводача/: Разбирам превода и съм съгласна В. П. да ми бъде преводач.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка /АП/, постъпила в АССГ на 12.02.2021.

ДОКЛАДВА Социален доклад от ДСП – В. от 09.03.21 г.

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателката чрез адв. И. от 15.03.21 г. за призоваване за днешното с.з. на преводач от английски език.

Адв. Д. - Поддържам жалбата. Представям и моля да приемете писмено доказателство, а именно актуализирана справка относно положението в Република Г. с по-специален фокус положението на жените, самотните майки и особено на децата, с препис за ответника. Запозната съм с АП, да се приемат доказателствата от нея, не ги оспорвам. Бих искала да се изслуша А. и да се запозная със Социалния доклад, тъй като няхмахме възможност по-рано да го погледнем. Други доказателства няма да соча. ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА А. Ф. /чрез преводача/: Напуснах страната си заради бащата на моя син. Той ме малтретираше по жесток начин и аз трябваше да избягам от него – той ме биеше, обиждаше, удряше ми шамари по всякакъв начин и по всяко време. За около два месеца, по всякакъв начин ме малтретираше, това беше веднага след като заживяхме заедно. През 2015 г. се запознахме и започнахме да се срещаме като по-интимни приятели. След срещите аз установих, че съм бременна, казах му и той изяви желание да се запознае със моето семейство. Тогава се запознах и направихме договорки за брачната церемония, която беше традиционна такава. След това започнахме да живеем заедно. Мисля, че беше септември 2015 г., след това той започна да ме малтретира и да ме бие. Аз се оплаках на моята мащеха и когато се оплаках, тя реши да уреди нещата така, че да се махна от него. Да, оплаках се на полицията, но те не можеха да направят нищо, за да ми помогнат, не можеха да направят нищо по моя въпрос. Имаме също така социални работници жени, които помагат на жените, но те също не можах да ми помогнат. Тогава също пак трябваше да се оплача на мащехата ми, тя реши да ми заеме пари и аз се свързах с един човек, който ми помогна да отпътувам. Тогава човекът, с когото се бях свързала, ми каза, че всичко е приготвено и трябва да тръгваме. Той също ме излъга. Аз преди това не бях пътувала никога, не знаех нищо относно пътуванията. Той ми беше казал, че ще ме заведе в Германия или в която и да е друга държава в Европа, а той ме доведе тук в

България. След това се опита да ми уреди паспорт, за да отида до Испания, да пресека границата и гранична полиция ме залови. По време на интервютата името, което казах на съпруга ми, беше традиционното му. Аз също имам традиционно име, имам и английско такова. Относно възрастта, той ме заплаши да не докладвам за неговата истинска възраст, и каза, че ако го направя дори ще ме убие. Аз се страхувах да кажа истинската му възраст, бях изплашена и когато бях в Б., също бях много стресирана и не знаех какво се случва, също така поради моята бременност. Бях разстроена емоционално, обърквана по отношение на всичко, което се случва. След Б. ме заведоха в малка стая, беше ми много трудно, поради протичащата бременност. Не мога да се върна в Г., защото мъжът ми е зъл, той е бизнесмен е, връща се ежегодно в Г., може да ме намери и да ми отнеме детето. Може да убеди някой да ме залее с киселина или да ме застреля. Не се чувствам сигурна да се върна там, нито за себе си, нито за сина си.

На въпроси на адв. Д., жалбоподателката А. Ф. /чрез преводача/ разпитана каза: По отношение на мъжете и жените, ако се оплачеш в полицията, че имаш подобен проблем, те ще обещаят, че ще помогнат и ще направят нещо, но всъщност не правят абсолютно нищо. Ако се оплаче жена е така, ако се оплаче мъж, е същото. Децата не са достатъчно защитени в Г.. Бебето трябва да е с майка си. Детето не може да отиде при никого друго. Детето не може да получи закрила от никой друг освен от своята майка. М. посещава детска градина, добре е интегриран, има приятели там и говори български език, играе с другите деца и му харесва много учебния процес. Другите деца го приемат добре и добре се отнасят с него. Той е на 4 години в момента. Роден е в България, той е бил само в България, само в С.. Искам да добавя, че в Г. не можем да се върнем, там не е сигурно за мен и сина ми. Искам да остана тук и да получа закрила. Както казах, съпругът ми е бизнесмен и има клиенти в цяла Г., навсякъде има клиенти, те дори ще му докладват, че са ме видели, ще му кажат, видяхме А., видяхме сина ти, той може да заплати, за да ни причинят нещо. Може всичко да направи, за да вземе детето. Имам роднини в Г., в К., мащехата ми, родната ми майка е мъртва, баща ми е в Г., в К. и приятелите ми.

Юрк. Ч. – Оспорвам жалбата. Да се приемат писмените доказателства, представени с преписката, същата е в цялост. Не възразявам да се приемат представените писмени доказателства. Представям писмени доказателства относно Република Г. от 12.03.21 г. Няма да соча други доказателства. Нямам доказателствени искания.

Адв. Д. – Запознах се със социалния доклад, да се приеме.

Прокурорът – Моля, да се приемат писмените доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА доказателствата от АП постъпила в АССГ на 12.02.2021 г., както и днес представените от страните писмени доказателства.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други доказателствени искания, и като счете делото за изяснено от фактическа и правна страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА СПОРА.

Адв. Д. – Моля, да уважите жалбата като подробно сме изложили в нея нашите

аргументи. Предвид това, че със социалния доклад имах възможност да се запозная едва днес, бих искала да ми дадете срок за писмени бележки.

Юрк. Ч. – Моля, да отхвърлите жалбата като недоказана. С гражданката на Г. бяха проведени редица административни производства и въпреки противоречията, които се откриват в бежанската история, основната причина, която заявява за напускане на страната, се свързва с нейния съпруг с традиционен брак, което представлява лична причина. Не може да бъде прието, че същата е заплашвана, ако се завърне в страната си по произход, доколкото и от информацията от справката е видно, че както Конституцията, така и специализиран закон в Г., поставят в равни положения мъже и жени в страната. Видно е, че към полицейския департамент има организация, която защитава жертвите на домашно насилие, която работи както с О., така и с редица международни организации. Показателен факт е и, че в последното производство и последното интервю жалбоподателката лично заявява, че се е срещала с бащата на детето си в България по нейна молба, заявява лично, че той не се интересува от нея и от детето ѝ, същевременно казва, че се опасява да се завърне в Г., тъй като той може да я намери там, но в интервю на 10.08.18 г., тоест не е по време на първата ѝ регистрация и по време на първото ѝ интервю от януари 2017 г., когато е била притеснена, а година и половина по-късно тя заявява, че би се завърнала и би могла да живее в Г., ако има достатъчно пари да си наеме жилище и да започне бизнес, да започне нов живот и да избегне съпруга ѝ. Жалбоподателката действително е напуснала по лични причини и не се откриват сериозни опасения, че съпругът ѝ може да ѝ навреди и да я потърси в Г., доколкото и на 10.09.20 г., жалбоподателката заявява, че съпругът ѝ я е блокирал от социалните мрежи, и той не се интересува от нея. Считам, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ във връзка с хуманитарен статут относно положението в Г., поради което моля, да отхвърлите жалбата.

Прокурорът – Присъединявам се към становището на ответната страна по жалбата.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА А. Ф. /чрез преводача/: Никой не може да дойде в България и да подпише и да каже, че това е моето дете. Той е бащата на детето, той дойде в „Майчин дом“ да подпише, че е бащата, но преди да дойде тук, преди да го пуснат, аз бях във „Ф.“, видях един от неговите приятели, който ми каза някои неща за него и ми даде неговите контакти. Аз бях бременна, писах му, че съм А., той каза добре, говорихме си и той ми каза, че се извинява за всичко, което ми е причинявал в Г.. Когато каза, че се извинява, аз приех, защото страдах с детето ми, нямаше кой да ме подкрепи, няха пари, мислех, че той ще ми изпрати и за това приех извинението му, и казах, че няма проблем. Каза, че ще дойде да се срещне с мен, аз му казах, че съм в България, пита ме дали съм родила и аз му казах, че още не съм. Каза ми, че ще дойде да ме види в България. Отидох да раждам и лекарите казаха, че ако имам съпруг, той трябва да дойде и да подпише, за да мога аз да напусна болницата. Казах му, че ще му простя, каквото и да ми е направил, обясних му ситуацията и той дойде. Дойде в болницата, подписа, даде си името на детето и след това се върна. След това в болницата казаха, че трябва да изготвят акт за раждане на детето, това означаваше, че бащата трябваше да задвижи процедурата, за да можеше детето да бъде белгийски гражданин. След няколко месеца след започване на процедурата, ние се скарахме и той се ядоса от мен, каза, че нищо не може да направи за мен, изостави ни мен и детето тук в България с детето. До сега нямам контакт с него, неznam къде е и дали е жив.

СЪДЪТ ДАВА на адв. Д. 7-дневен срок, считано от днес за писмени бележки.

За извършен устен превод в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на преводача в размер на 80 лв. от бюджета на съда, за
което се издаде РКО.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09.48 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: